

Εκ μέρους του σωματείο ιδιωτικών υπαλλήλων Αλεξανδρούπολης-Φερρών-Σουφλίου χαιρετίζουμε την αποψινή συγκέντρωση, από την πρώτη στιγμή το σωματείο μας συμμετέχει στις δράσεις ενάντια στη μετατροπή της πόλης μας σε στρατιωτικό αρχηγείο των ΗΠΑ. Θα συνεχίσουμε αυτό τον αγώνα για να χαλάσουμε το δήθεν κλίμα που προσπαθούν να στήσουν πως όλοι οι κάτοικοι της Αλεξανδρούπολης περιμένουμε τους νατοϊκούς φονιάδες σα σωτήρες.

Από την μέχρι τώρα πείρα που έχουμε συγκεντρώσει, υπάρχουν συνάδελφοι που καλοπροαίρετα μας ρωτάνε «μήπως κακώς λέμε όχι» , μήπως είναι όντως μια ευκαιρία για νέες θέσεις εργασίας και ακόμα ακόμα πως δεν είναι και ότι καλύτερο, έστω και ηθικά, να δουλεύεις για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις αλλά δεδομένων των συνθηκών δεν είναι μία λύση;

Έχουμε όμως πια σαφή εικόνα:

- Που πήγε το αφήγημα της ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ στον Αβαντα, της μεγάλης αυτής επένδυσης που έχει αφήσει κουφάρια μεγάλων εγκαταστάσεων, δεκάδες αδέσποτα σκυλιά και μια χούφτα αδέσποτα αφεντικά να κόβουν και να ράβουν στις εναπομείναντες ενεργές βιομηχανίες. Που πήγαν τα παλαι ποτέ πανηγύρια του εμπορικού μας επιμελητηρίου;
- Τι έγινε με τον περιβόητο ΤΑΠ, το τεράστιο αυτό έργο που θα έδινε πνοή στην περιοχή; Από τις μερικές εκατοντάδες που δούλεψαν από μερικούς μήνες μέχρι ενάμιση χρόνο , και μιλάμε για εργαζόμενους από την Ξάνθη μέχρι και την Ορεστιάδα, ούτε αυτοί που πέρασαν πρώτα από τα βουλευτικά γραφεία δεν έμειναν να δουλεύουν. Ούτε ψυχή. Και τι σύγχρονο και διεθνές μάθαμε εκεί; 10ωρη με δωδεκάωρη εργασία, εξαήμερο, νύχτα πιάνανε βάρδια σκοτάδι σχολούσαν. Κάτι πορτοκαλί μπουφάν τις εταιρείας έχουν μείνει που θυμίζουν πως κάποιοι κάποτε δούλεψαν εκεί.
- Μία αντίστοιχη κατάσταση στο φράχτη, στο αέριο τώρα και αλλού. Συμβάσεις με ημερομηνία λήξης, τσακισμένα δικαιώματα στο βωμό των χρονοδιαγραμμάτων και της κερδοφορίας.

- τι πιο χαρακτηριστικό από την εμπειρία που υπάρχει από το λιμάνι του Πειραιά και τη μεγάλη και ξακουστή COSCO με το τελευταίο τραγικό ατύχημα για έναν εργαζόμενο που αποτέλεσε και τη σταγόνα αίμα που ξεχείλισε το ποτήρι.

Υπάρχουν άνθρωποι που σκέφτονται πως ίσως η παρουσία των στρατιωτικών σε πιο μόνιμη βάση θα φέρει κίνηση στην αγορά, σε μαγαζιά εμπορικά και εστίασης. Υπάρχει όμως έστω και ένα παράδειγμα όπου και αν αυξήθηκε η κινητικότητα αυτό να συνοδεύτηκε και με αυξήσεις στους μισθούς ή γενικά με κάποια βελτίωση στους όρους δουλειάς;

Η τουριστική κίνηση που έχει αυξηθεί την τελευταία πενταετία εντυπωσιακά, πόσο έχει ανεβάσει τα μεροκάματα στον κλάδο, πόσοι εμποροϋπάλληλοι έκαναν ταμείο την αυξημένη κίνηση στα μαγαζιά; Πόσοι εργαζόμενοι στην εστίαση είδαν το ωρομίσθιό τους να ανεβαίνει από τη στιγμή που καλούνται να σερβίρουν τα μεγάλα πορτοφόλια που επισκέπτονται την πόλη μας; Μην το ψάχνεται και πολύ, θα σας πούμε εμείς. ΚΑΝΕΙΣ. ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ. Ούτε ένα παράδειγμα να μας κάνουν ρεζίλι, να μας το τρίψουν στη μούρη και να μας βγάλουν ψεύτες. Δυστυχώς επιβεβαιώνεται πως οι εργαζόμενοι είμαστε οι τελικά χαμένοι και όσο περνάνε τα χρόνια γίνεται και πιο άγρια και πιο άμεσα.

Και δεν στέκομαι για λόγους συντομίας, στις περιβαλλοντικές επιπτώσεις όλων αυτών των σχεδιασμών για την περιοχή μας, και δεν χωράει το μυαλό μας το ενδεχόμενο ενός περιβαντολογικού ατυχήματος και του τι αυτό θα σημαίνει.

Τελικά,

-Αν μιλούσαμε για ανάπτυξη γιατί χρειαζόταν νομοθεσία για να καταργηθεί το ωχτάωρο;

-Αν μιλάμε για δουλείες με σύγχρονα δικαιώματα και άψογες εργασιακές συνθήκες, γιατί νομοθετούν για να βάλουν εμπόδιο στη συνδικαλιστική δράση;

-Αν η περιοχή μας όντως αναβαθμίζεται, πως προκύπτει η ανάγκη να χαρακτηριστεί σε ΕΙΔΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΝΗ; Δεν τους είναι αρκετό τα 500 ευρώ και θέλουν να μπορούν να κατέβουν και πιο χαμηλά; Εκτός και αν είμαστε η

πρώτη ΕΟΖ παγκοσμίως που θα γίνει για να κατοχυρωθούν αυξήσεις στους μισθούς...

Γνωρίζουμε πως γίνεται μεγάλη προσπάθεια για να νομιμοποιηθεί η παρουσία του ΝΑΤΟ στην περιοχή, για να συλιζαριστεί η εικόνα του. Αυτό για την πόλη μας δεν είναι κάτι καινούριο. Δυστυχώς είναι μεγάλος ο αριθμός των στρατιωτικών που έχουν έστω και μία φορά υπηρετήσει στο εξωτερικό, που έχουν πάρει μέρος σε νατοϊκές ασκήσεις και όχι μόνο. Το συναντάμε στις γυναίκες συναδέλφους μας-συζύγους στρατιωτικών, το συναντάμε στις γειτονιές μας στην καθημερινότητά μας. Γίνεται προπαγάνδα, πέφτουν τόνοι λάσπης για να κρυφτεί η πραγματική εικόνα.

Το τονίζουμε καθαρά πως η βαθύτερη εμπλοκή στους σχεδιασμούς αυτούς μόνο δεινά θα φέρει στον τόπο σε όλα τα επίπεδα. Και τα πρόσφατα γεγονότα από το Αφγανιστάν επιβεβαιώνουν του λόγου το αληθές.

Θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις, για τη ζωή μας και τη ζωή των παιδιών μας, για να ζήσουμε σε ένα ειρηνικό περιβάλλον, τόσο μεταξύ μας όσο και με τους λαούς της περιοχής.

Θα αγωνιστούμε για να ικανοποιηθούν οι σημερινές, οι σύγχρονες ανάγκες μας.

Θα μας βρουν μπροστά τους και η σημερινή συγκέντρωση δείχνει την αποφασιστικότητά μας. Καλή συνέχεια.